

PRZED OCZY TWOJE

sł. Papież Urban VIII.

1. Przed oczy Twoje, Panie, winy na - sze skła - da - my,

a karanie, które za nie odbie - ra my, przy - - - rów - ny - wa - my.

2. Jeżeli uważamy złości, któreśmy popełnili,
mniej daleko cierpimy, niżesmy zasłużyli.
3. Cięższe jest to, czego się znamy być winnymi,
a lżejsze to, co ponosimy.
4. Karę za grzechy dobrze czujemy,
a przecież grzeszyć poprzestać nie chcemy.
5. Pośród plag Twoich niedołężność nasza
wielce truchleje
wszakże w nieprawościach
żadna się odmiana nie dzieje.
6. Umysł utrapieniem srodze uciśniony
a upór w złem trwa nic nie poruszony.
7. Życie w uciskach prawie ustaje,
złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.
8. Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz,
my się nie poprawujemy
jeżeli sprawiedliwie karzesz wytrwać nie możemy.
9. Wyznajemy z płaczem w karaniu,
czegośmy się dopuszczali,
a po nawiedzeniu zapominamy,
czegośmy dopiero płakali.
10. Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz,
wielec obiecujemy,
a skoro go spuścisz,
obietnic wykonać nie chcemy.
11. Kiedy nas karzesz, prosimy, abyś się zmiłował,
a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu,
abyś nam nie folgował.
12. Oto nas masz korzących się Tobie,
Wszehmogący Boże!
Wiemy, iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści,
sprawiedliwość słusznie nas zagubić może.
13. Racz nam tedy dać o co żebrzemy,
lubośmy nie zasłużyli,
któryś nas z niczego stworzył,
abyśmy Cię prosili.